השקר, כל השקר ורק השקר

אליפות הציבאת

מערכת „העולם הזה" גאה לפרסם כאן מבחר מתוך הסיפורים האמיתיים-בהחלט שנשלחו אליה על־ידי גדולי הבדאים בישראל במסגרת התחרות. שלושת הסיפורים הנדפסים ראשונה בעמוד זה זכו בתחרות הישראלית וייצגו את ישראל בתחרות הנערכת על־ידי מועדון השקרנים הבינלאומי הקיים בבורלינגטון, קאנאדה.

זה היה ס פי

באחד הערבים הסתלקתי מחמ־חנה דרך פרצה בגדר, והנה בדיוק עומדים לפני שני שוטרים צבאיים. מרוב פחד החלו שיני נקשות ו־נופי רועד כמיתר של כינור. אחד מהם פנה מיד אל חברו ואמר ברוץ והפסק את זרם החשמל ב־גדר וכבר המכונה, ואני אקרא בינ־תיים לרופא." כשרק נעלמו, נע־למתי כמובן גם אני.

למחרת נערכה לי הלוויה צב־אית מפוארת. מתברר, שמצאו ב־מקום אפר של סיגריה וחשבו ש־זרח שנוידר.

לוי 25, קריית חיים

★ ★ ★

היה היה גיבור

בהיותי בארצות־הברית, החלט־תי להשתתף בתחרות על תואר „מר אמריקה". יחד עם שאר המש־תתפים נכנסתי לרכבת המיוחדת שהעמדה לרשות המשתתפים כדי להגיע למקום המיפגש. כל הנסי־עה הרגשנו שהרכבת מיטלטלת כמו אוטובוס, ולא הבינונו מדוע רק כאשר הגענו נתברר כי אחד המשתתפים, שהחליט להתאמן עוד מעט לפני התחרות, לא נכנס לרכבת אלא נשא אותה על גבו בריצה פל הדרך.

אגב, בתואר זכיתי אני ולא הוא.

דוד אבידר,
שכונת התקווה, גבעת אלישיב ב׳

★ ★ ★

הרפתקה בסכונית הפיס

ביום קיץ אחד, שעה ששימשתי ככרוז במכונית רמקולים של „מפ־על־הפיס", התפוצצו לפתע צינורות המעצורים של המכונית דווקא ב־שעה שירדה במדרון תלול, שבק־צחו חיכה לה סיבוב חד. נבהלתי עד מוות והתחלתי צועק ברמקול:

פיס בעיר, פיס בכפר,
פיס דוהר עם מעצור נשבר,
פיס מחר, פיס היום,
פיס נופל ישר לתהום.

למזלי האזין לקריאה טרקטוריסט אחד, שהיה בעל שלוש איגרות פיס וקיווה לזכות הגדולה. הוא קשר בזריזות את הטרקטור שלו לאחד מאבני הדרך ובעזרתה גרר את הכביש שארזי־ הסיבוב ויישרו. כך ניצלנו. מרוב שמחה החמצנו לחלק את הקרח שנוצר מועתנו הקרה והשופעת לתושבי המעברה הסמוכה חינם.

מוניה שביט,
גבעת נשר, חיפה

★ ★ ★

כשאני מתעטש

כשאני מתעטש זה נורא!

לפני שבועיים התעטשתי ליד הבוס שלי. אתמול קראתי בעיתון יפאני שגופתו נמ־צאה צפה על־יד איי הפגינים. מטפחת (המט־פחת שלי), נאמר בעיתון, היתה דבוקה ל־קרחתו.

גרשון שמרן
קרית שמונה, 210 א׳

★ ★ ★

היא לא יכלה לחזור

מבעד למקלט הטלוויזיה שקיבלתי במתנה מאמריקה, צפיתי לי יום אחד בקריינית־ההיילת של גל׳ צה״ל, שהגישה מוסיקה לרק־קודים. ראיתי שהשתעממה, משום שכל תפ־קידה הצטמצם בהנחת תקליטים על הלוחות, והחלטתי להזמינה לרקוד. היא נבהלה מאד, משום שאיננה רגילה שמאזינים יפנו אליה בעת השידור דרך מקלטי הראדיו. אך לאחר הירהור קצר החליטה לקבל את ההצעה. היא הכריזה: „שלושת הריקודים הבאים הם טאנ־גו, סווינג ופאסודובלה," ומייד הסירה את האוזניות ויצאה מן המקלט. רקדנו עד 10, כשהיא חוזרת מפעם לפעם למיקרופון על מנת להודיע על הריקודים הבאים. ב־10, ל־אחר שהכריזה על סיום השידור, נזכרה כי שכחה בביתי את הבאטלדרס שלה, ומיהרה להזור לחדרי. אך בו ברגע כיבו הטכנאים את המשדר, והמסך השחיר. לא היתה לי ברירה, אלא להזמין מונית ולשלוח (על חשבוני) את הקריינית חזרה לבסיסה (אי־שם) לפני כיבוי האורות.

שמחה שחור
ביאליק 12, חולון

★ ★ ★

במשפט אחד

- הוא היה כל כך גבוה, עד שכאשר דיבר עם חברתו שישבה על הירח, היה נאלץ להתכופף.
- הוא היה כל כך שמן, עד שבתגורת מכ־נסיו אפשר היה להקיף את כדור הארץ שלוש מעמים.
- הוא היה כה זללן, עד כי אחרי שבלע את כל יערות הקרן הקימת לישראל, מת מרעב.
- היא היתה כה צעקנית, עד שכאשר דיברה מתל־אביב עם חברה בניו־יורק, היתה החברה נאלצת לבקש אותה להנמיך את קולה.

אפרים רובינשטיין
ריינס 38, תל־אביב

★ ★ ★

קבלתי את מכתבי

יום אחד שלחתי למדור מכתבים לרותי בקשה להתכתב עם בחור בעל אופי ויופי, האוהב טיולים וריקוד. ביניהים הרגשתי ש־חל בי שינוי מוזר. הלכתי לבדיקה רפואית, והתברר לי שאני עומדת ליהפך לגבר. מספר ניתוחים מוצלחים השלימו את התהליך.

בשכבי בבית־החולים החלטתי מיד כי עתה עלי לחפש בחורה שתתאים לנטיותי. לאחר שפניתי שוב לרותי, וביקשתיה לקשר אותי עם בחורה ההולמת את טעמי, קיבלתי מיד מכתב. פתחתי אותו ולא האמנתי ל־מראה עיני — היה זה מכתב־האהבה הלו־הט שהפקדתי בשעתו בידי רותי ושהיה מיועד לבחור שאותו חיפשתי כשעתו. אין צורך להוסיף, שהתאהבתי בעצמי והייתי אומלל מאז ועד היום.

יעקב (לשעבר יפה) יעקבי,
יחזקאל 23, ירושלים

★ ★ ★

דבר האלוף

אני נפגע מכך שמערכת העולם הזה לא ציינה בכתבה על אליפות הצ׳יזבאת כי אני בכבודי ובעצמי השתתפתי בשנת 1947 ב־תחרות העולמית של השקרנים המאורגנים במועדון בורלינגטון, ואף זכיתי בתואר תת־אלוף הצ׳יזבאת העולמי. כהוכחה, הנני מצרף את הסיפור הבא:

בזמן הקרבות במגדל־ אשקלון נשארנו אני והמפ־כח שלי לבדנו מול כתה ירדנית מסתערת. לפתע חשתי כאב עז בחזה. לאחר שהובאתי לטיפול בבית־חולים, התברר כי כדור פילח את חזי בצד שמאל, אולם למזלי לא פגע בלב. את הלב מצאו הרופאים בלילה בו נמצעתי בתוך מכנסי.

תת־אלוף שקרני העולם
ירין מכנס,
אחד־העם 5, פתח־תקוה

★ ★ ★

כרוניקה

צ׳יזבאת, ישראל (שרות גולדברג) — תר־פעה מהומה נתגלתה בשעת משחק קלפים בבית תל־אביבי: בגלל תכסיסים בלתי־הגונים שננקטו במשחק, התרגז המלך עד מוות, יצא מקלפו, דקר את המלכה ונמלט.

המשטרה שהגיעה למקום בלוויית רופא חיפשה אחרי טביעת אצבעותיו אולם על הקלפים נמצאו רק טביעות האצבעות של המשתתפים. רופא המשטרה שבדק את המל־כה, הגיע לכלל מסקנה שמצבה אינו מעורר דאגה והתיר לה להמשיך במשחק. המשטרה קבעה פרס של הסכום הכולל של הזכיות ב־משחק לכל מי שימסור ידיעות שיובילו ל־גילויו של המלך הבורח.

דן גודרברג,
תל־אביב

★ ★ ★

בהתאם לחוק

חברי ברנש ארוך למדי. יום אחד עבר ל־תומו ולפתע הגיחה מכונית ודרסה אותו. מיד שמוהו על אלונקה והטעינו אותו על אמבולנס, אולם לפי דרישת שוטרי התנועה שבאו למקום, לא יכול האמבולנס לנסוע עד שתלו על רגליו מטלית אדומה, בהתאם ל־דרישת החוק.

אורי סלר,
הרכבת 38, תל־אביב

★ ★ ★

[redacted]

תרבות רעה

יום אחד קלטה אוזני שיחה בין שני מק־קים שעמדו על מדף חנות־הספרים שלי. אמר האחד: „שמע! נמאס לי כבר כתבי אפלטון, שפינוזה וקאנט!" ענה לו השני: „אם כך, גש למדף הסמוך, תמצא שם את פיטיגרילי ומיפאסאן — ממש מחזיה נפ־שות."

[redacted]

★ ★ ★

מלכת הקופים

מכוני היופי של תל־אביב הם נפלאים! אמש ברחה קופה מגן־החיות ונכנסה לאחד מהם. לפני שהספיקו השומרים לגלותה, כבר יצאה משם כשהיא מועמדת לכתר מלכת ה־יופי 1955 (פרטים בלאשה.)

משה רושצ׳וק
דרך חיפה 9, תל־אביב

★ ★ ★

הענק בבקבוק

בהיותי סוכן־ריגול במדינה זרה, קיבלתי פקודה להעביר לארץ קצין מצבא האוייב, לתפוס את הקצין לא היה קשה, אולם כל הנמלים ושדות־התעופה עמדו תחת שמירה קפדנית. מה עשיתי? הכנסתי אותו לתוך מבודד והרגתי את השבוי עד מות. כשהוא רתח מזעם, אספתי את האדים והכנסתי אותם לבקבוק. לאחר שהבקבוק הגיע לארץ, שמו אותו ימים אחדים במקרר, והקצין נרגע ו־יצא חי ושלם.

נמים כהן
שבתאי לוי 6, חיפה

★ ★ ★

שינה ממושכת

כשמלאו לי שלוש שנים, נרדמתי פעם על מיטתה של אמי לאחר יום עבודה מפרך. כשהתעוררתי, שמעתי תינוק בוכה. הרעיון שכבר נולד לי אח נוסף לא מצא חן בעיני ושאלתי: „מי הוא התינוק הזה?" „אל תדאג," ענתה לי אשה צעירה שהסתובבה בחדר, „זהו הנכד שלך."

בנימין גזונדהייט,
צה״ל, ד. צ. 2118

★ ★ ★

קול הירח

אינני יודע מדוע העולם כולו מתרגש כל כך מאחת מהמצאותי הפחות חשובות, זאת שהתפרסמה בעולם כ„צלחת מעופפת". בני־האדם כל כך התרגשו סביב טיסות־הנסיון הבודדות שלי, עד שהחלטתי כי מעתה ואילך אטוס לשם נסיון סביב המאדים ולא סביב הארץ. אנשי מאדים יש להם, לפחות, עתי־נות פחות סנסציונית.

רפאל בן־חיים
הירח (מקודם תל־אביב)

★ ★ ★

סולם־השגעון

יום אחד סיידתי את תקרת חדרי, ולפתע נכנס לחדר מטורף מסוכן, שברח לפני שעה קלה ממוסד מפורסם, ובלי להתחשב כלל ב־מעבודתי, לקח את הסולם כדי להתכ־סות בו כשהוא שוכב לישון. לא נשארה לי ברירה אלא להישאר תלוי במברשת. אני עצמי, אגב, נירמאלי בהחלט, כמובן.

יהושע דנציגר,
[illegible]